SCR సర్వోన్నతన్యాయస్థాన నివేదికలు 1960

రాజ్‌కుమారి కౌశల్యా దేవి
వర్సెస్
బావా ప్రీతమ్ సింగ్ మరియు మరొకరు

1960
ఏప్రిల్ 20

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కర్, కె.ఎన్. వాంచూ మరియు కె.సి. దాస్, న్యాయమూర్తులు)

తనఖా – అది "డబ్బుల బాధ్యత" నా – స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తుల (అప్పుల సర్దుబాటు) చట్టం (60/1951), విభాగాలు 2 (6), ఉప-నిబంధనలు (ఎ) (బి) (సి), 13, 15, 16 (5), 17, 21.

ఫిరోజ్‌పూర్ నగరంలో ఉన్న రెండు ఆస్తులకు సంబంధించి అప్పీలుదారు 1946 లో ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా రెండు వడ్డీ తనఖాలను అమలు చేశాడు మరియు ఆమె అదే తేదీన ఆ ఆస్తులను లీజుకు తీసుకున్నారు. ప్రతివాదులు స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తుల (అప్పుల సర్దుబాటు) చట్టంలోని విభాగం 13, 60/1951, చెల్లించాల్సిన ప్రధాన మొత్తం మరియు అద్దె బకాయిల రికవరీ కోసం కింద దరఖాస్తు దాఖలు చేశారు. అప్పీలుదారుడు చట్టం ప్రకారం బాధ్యత రుణం కాదు , ఎందుకంటే ఇది ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత కాదు మరియు భారతదేశంలో ఇప్పుడు ఉన్న ఆస్తులకు సంబంధించి తనఖాలు దాని పరిధిలోకి రావు అని దరఖాస్తును వ్యతిరేకించాడు. ట్రిబ్యునల్ దరఖాస్తును అనుమతించింది మరియు విక్రయానికి ప్రాథమిక డిక్రీని ఆమోదించింది. లెటర్స్ పేటెంట్ కింద ఉన్నత న్యాయస్థానం అప్పీలుదారు మరియు మరొకరికి చేసిన అప్పీల్ రెండూ కొట్టివేయబడ్డాయి. ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్‌పై:

తనఖా రుణం తనఖాపై ఒక ద్రవ్యపరమైన బాధ్యతను సృష్టిస్తుంది మరియు చట్టం యొక్క(6) విభాగం లో "అప్పు" అనే పదం యొక్క నిర్వచనం ద్వారా కవర్ చేయబడుతుంది అని వివరించారు.

చట్టంలోని ఏ నిబంధనలోనూ విభాగంలో ఉపయోగించిన విధంగా "పెక్యునిరీ లయబిలిటీ" అనే పదాల సాదా అర్థాన్ని తగ్గించే ఏదీ లేదు . 2(6) ఉప-నిబంధన తో చదవండి. (సి) దాని యొక్క లేదా ఆ విస్తృత పదాలను తనఖా ద్వారా సురక్షితం కాకుండా ఇతర బాధ్యతలకు పరిమితం చేయండి.

ఉప-నిబంధన కింద విభాగం 2(6) (సి) లోని స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి, ఇతర వ్యక్తి నుండి తనఖా రుణం చెల్లించవలసి ఉంటుంది , స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి లేదా కాకపోయినా , సాధారణంగా చట్టం విస్తరించిన భూభాగాల్లో నివసిస్తున్న వారు ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందవచ్చు.

ముందు తనఖా యొక్క వడ్డీ లేదా తదుపరి తనఖా , చట్టం యొక్క విభాగం 13 కింద దరఖాస్తుపై ఆమోదించబడిన డిక్రీ ద్వారా ఏదైనా ప్రభావితం కాకపోతే.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి:1960 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నంబరు38.

1954లో లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ నంబరున్ 52 లో పంజాబ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క, అక్టోబరు 6, 1958 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ , ఉన్నత న్యాయస్థానం

మొదటి అప్పీల్‌లో ఆర్డర్ తీర్పు మరియు తేదీ జూన్ 15, 1954, నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఆర్డర్ నంబర్ 149/1953.

అప్పీలుదారు కోసం *వై.కుమార్.*

ప్రతివాదులు కోసం *బక్షి మాన్ సింగ్, సర్దార్ సింగ్.*

1960. ఏప్రిల్ 20. న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరిచినవారు

వాంచూ, న్యాయమూర్తి.–ఇది పంజాబ్ ఉన్నత న్యాయస్థానం తీర్పుపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. ప్రస్తుత ప్రయోజనాల కోసం అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి. అప్పీలుదారు 1946 లో ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఫిరోజ్‌పూర్ నగరంలో ఉన్న రెండు ఆస్తులకు సంబంధించి రెండు వడ్డీ తనఖాలను అమలు చేశారు. ఆమె రెండు ఆస్తులను కూడా అదే తేదీన లీజుకు తీసుకుంది. కింద ప్రతివాదులు ఒక దరఖాస్తు దాఖలు చేశారు . స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తుల (అప్పుల సర్దుబాటు) చట్టంలోని విభాగం 13 , 70/1951 (ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు) , బకాయిలో ఉన్నట్లు చెప్పబడిన ప్రధాన మొత్తం మరియు అద్దెను తిరిగి పొందడం కోసం. వివిధ కారణాలపై అప్పీలుదారు ద్వారా దరఖాస్తును ప్రతిఘటించారు , అందులో ఒకటి చట్టం ప్రకారం బాధ్యత రుణం కాదు కాబట్టి అలాంటి దరఖాస్తు ఏదీ లేదు. ట్రిబ్యునల్ అప్పీలుదారు యొక్క వాదనను తిరస్కరించింది మరియు విక్రయానికి ప్రాథమిక డిక్రీని ఆమోదించింది. డిక్రి యొక్క మొత్తాన్ని చెల్లించడానికి అప్పీలుదారుకు ఆరు నెలల సమయం అనుమతించబడింది , లేని పక్షంలో ప్రతివాదులు తుది డిక్రీని సిద్ధం చేసి ఆస్తులను విక్రయించడానికి స్వేచ్ఛను కలిగి ఉన్నారు. అప్పీలుదారు ఉన్నత న్యాయస్థానంను ఆశ్రయించారు , కానీ

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది. అప్పుడు లెటర్స్ పేటెంట్ అప్పీల్ వేశారు , అది కూడా కొట్టివేయబడింది. అప్పీలుదారు అప్పుడు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు ఈ న్యాయస్థానం ప్రత్యేక అనుమతిని మంజూరు చేసింది మరియు ఈ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది.

తనఖా కింద సృష్టించబడిన బాధ్యత విభాగం యొక్క అర్థంలో ఉన్న రుణమా అనేది మా పరిశీలనలో ఉన్న ఏకైక అంశం. ఆ చట్టం యొక్క నిబంధన 2 (6) సంబంధిత భాగం క్రింది విధంగా వుంది:-

" 'అప్పు' అంటే ఏదైనా ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత, ప్రస్తుతం లేదా భవిష్యత్తులో చెల్లించదగినది, లేదా సివిల్ లేదా రెవెన్యూ న్యాయస్థానం యొక్క డిక్రీ లేదా ఆర్డర్ లేదా మరేదైనా , లేదా నిర్ధారించబడినా లేదా నిర్ధారించబడ బోయినా,----

(ఎ) ఇప్పుడు పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లో భాగమైన ఏదైనా ప్రాంతంలో తన నివాస స్థలం నుండి నిష్క్రమించిన లేదా స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి విషయంలో , అతను ఇప్పుడు భారతదేశంలో భాగమైన ఏ ప్రాంతంలోనైనా నివసించడానికి ముందు జరిగినది;

(బి) 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీకి ముందు మరియు ఆ తర్వాత , ఇప్పుడు భారతదేశంలో భాగమైన ఏదైనా ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి విషయంలో , ఏదైనా స్థిరాస్తి భద్రతపై పేర్కొన్న తేదీకి ముందు ఇప్పుడు పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లో భాగమైన భూభాగాలు: భారతదేశం మరియు పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లో ఉన్న స్థిరాస్తుల భద్రతపై అటువంటి బాధ్యత ఏదైనా ఉంటే , పేర్కొన్న ఆస్తుల మధ్య బాధ్యత ఎంతగానో విభజించబడుతుంది, ప్రతి దానికీ సంబంధించి బాధ్యత ఉంటుంది.

భారతదేశంలో మరియు పశ్చిమ పాకిస్థాన్‌లో ఉన్న స్థిరాస్తుల భద్రతపై అటువంటి బాధ్యత ఏదైనా ఉంటే, పేర్కొన్న ఆస్తుల మధ్య బాధ్యత చాలా విభజించబడింది, పేర్కొన్న ప్రతి ఆస్తికి సంబంధించి బాధ్యత అదే నిష్పత్తిలో ఉంటుంది . లావాదేవీ తేదీ నాటికి ప్రతి ఆస్తుల విలువ రుణాల మొత్తం మొత్తానికి అదే నిష్పత్తిని కలిగి ఉంటుంది , సెక్యూరిటీగా అందించబడిన ఆస్తుల మొత్తం విలువకు మరియు దీని ప్రయోజనాల కోసం బాధ్యతను భరిస్తుంది ఈ నిబంధన , పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లోని ఆస్తికి సంబంధించిన బాధ్యత;

(సి) ఈ చట్టం విస్తరించిన భూభాగాల్లో సాధారణంగా నివసించే ఇతర వ్యక్తి (స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి లేదా కాకపోయినా) నుండి స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి కారణంగా;

x x x x

అప్పీలుదారు తరపు వాదన ఏమిటంటే , తనఖా కింద బాధ్యత అనేది డబ్బుపరమైన బాధ్యత కాదు కాబట్టి విభాగం 2 (6) తనఖా రుణానికి వర్తించదు. ఇప్పుడు భారతదేశంలో ఉన్న ఆస్తులకు సంబంధించి తనఖాలు చట్టం పరిధిలోకి రావు అని చట్టం యొక్క పథకం చూపిస్తుంది.

ఋణం విభాగం 2 (6) లో నిర్వచించబడింది . ఏదైనా ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత అని అర్థం మరియు ఉప-విభాగంలోని మూడు ఉప-నిబంధనల ద్వారా రుణం చెల్లించాల్సిన వ్యక్తి లేదా ఎవరికి రుణం చెల్లించాల్సి ఉంటుందో సూచించడం ద్వారా పరిమితం చేయబడింది. ఉప-నిబంధన (ఎ) మరియు (బి) ఉప-నిబంధన లో చట్టంలో నిర్వచించిన విధంగా స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి చెల్లించాల్సిన అప్పులను సూచిస్తుంది. (సి) స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తికి సంబంధించిన రుణాన్ని సూచిస్తుంది. ఉప-నిబంధన (సి) కాబట్టి ఉప-నిబంధన నుండి స్వతంత్రంగా తీసుకోవాలి. (ఎ) మరియు (బి), ఎందుకంటే

ఇది స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి అయిన రుణదాతను సూచిస్తుంది , మిగిలిన రెండు ఉపనిబంధనలు స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి అయిన రుణగ్రహీతను సూచిస్తాయి. ఉప-నిబంధన (సి) కింద రుణదాత అయిన ఒక స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి , చట్టం విస్తరించిన ప్రాంతాల్లో నివసిస్తున్న స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి లేదా కాకపోయినా , అతనికి చెల్లించాల్సిన రుణాన్ని ఇతర ఏ వ్యక్తి నుండి అయినా తిరిగి పొందవచ్చు. ఈ కలయికలో అప్పీలుదారు యొక్క ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే , తనఖా రుణం అనేది ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత కాదు మరియు అందువల్ల రుణం యొక్క నిర్వచనం పరిధిలోకి రాదు. ఈ వివాదానికి బలం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. "డబ్బుల బాధ్యత" అనే పదాలు ద్రవ్య స్వభావం కలిగిన ఏదైనా బాధ్యతను కవర్ చేస్తాయి. ఇప్పుడు ఆస్తి బదిలీ చట్టంలోని విభాగం 58 , నంబరు 4/1882 లో తనఖా యొక్క నిర్వచనం నిర్దిష్ట స్థిరాస్తిపై వడ్డీని బదిలీ చేసినప్పటికీ, బదిలీ యొక్క ఉద్దేశ్యం బయాన డబ్బు చెల్లింపును సురక్షితం చేయడం లేదా రుణం ద్వారా బయాన చేయడం అని చూపిస్తుంది లేదా ఇప్పటికే ఉన్న లేదా భవిష్యత్తులో ఉన్న రుణాన్ని లేదా నిశ్చితార్థం యొక్క పనితీరును పొందడం వలన ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత ఏర్పడవచ్చు. రుణం ద్వారా బయాన చేయబడిన డబ్బు , ఉదాహరణకు, తనఖా ద్వారా భద్రపరచ బడినది, స్పష్టంగా ద్రవ్య బాధ్యతను సృష్టిస్తుంది. ద్రవ్యపరమైన బాధ్యతను సృష్టించడంతోపాటు తనఖా ఆ బాధ్యతను భద్రపరచడానికి నిర్దిష్ట స్థిరమైన ఆస్తిపై ఆసక్తిని కూడా బదిలీ చేస్తుందనేది నిజం ; తనఖా సృష్టించబడిన ఋణం లేదా రుణం తనఖాని సృష్టించే వ్యక్తి యొక్క ద్రవ్యపరమైన బాధ్యతగా మిగిలిపోతుంది. అందువల్ల తనఖా రుణం తనఖాపై ఒక ద్రవ్య బాధ్యతను సృష్టిస్తుంది మరియు 2(6) విభాగంలో "అప్పు" అనే పదం యొక్క నిర్వచనం ద్వారా కవర్ చేయబడుతుంది. మేము ఈ కలయికలో 1948 నాటి స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తుల (ఇన్‌స్టిట్యూషన్ ఆఫ్ సూట్‌లు) చట్టం , నంబరు 47 ని సూచించవచ్చు , ఇది చట్టం ద్వారా ఆచరణాత్మకంగా రద్దు చేయబడింది . ఆ చట్టంలో , స్థిరాస్తికి

సంబంధించిన దావాలు ప్రత్యేకంగా విభాగం 4 కింద మినహాయించబడ్డాయి. కానీ చట్టంలో అలాంటి నిబంధన లేదు. మళ్ల విభాగం 6 స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తుల (లీగల్ ప్రొసీడింగ్స్) చట్టం , 25/1949 యొక్క, చట్టం ద్వారా కూడా రద్దు చేయబడింది , ఇది విభాగం 15 లో ఉన్నప్పుడు డబ్బు చెల్లింపు కోసం డిక్రీలు లేదా ఆర్డర్‌లను పేర్కొంది. అదే విషయంతో వ్యవహరించే చట్టం యొక్క ఆ పదాలు విస్మరించబడ్డాయి మరియు బదులుగా "ఏదైనా రుణానికి సంబంధించి ప్రొసీడింగ్స్" అనే పదాలు ఉపయోగించబడతాయి. పర్యవసానంగా ఈ చట్టం అన్ని రకాల ద్రవ్య బాధ్యతలతో వ్యవహరించే సమగ్ర చట్టం అనడంలో సందేహం లేదు. కాబట్టి మేము అభిప్రాయపడ్డా విభాగం 2(6) స్పష్టంగా తనఖా రుణాన్ని మరియు ఉప నిబంధన (సి) కింద ఉంది. స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి, స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తి లేదా కాకపోయినా, సాధారణంగా చట్టం విస్తరించిన భూభాగాల్లో నివసించే ఇతర వ్యక్తి నుండి అటువంటి రుణం చెల్లించవలసి ఉంటుంది.

విభాగం 2(6) యొక్క సాదా పదాలకు వ్యతిరేకంగా ఏ విధంగానైనాప్రతికూలం చేసే చట్టం యొక్క పథకంలో ఏదైనా ఉందా అని ఇప్పుడు చూద్దాం . మొదటి స్థానంలో అప్పీలుదారు కోసం వివేకవంతులైన న్యాయవాది విభాగం 2 (6) యొక్క ఉప నిబంధన (బి) సూచిస్తుంది , మరియు ఈ కలయికలో పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లో భాగమైన భూభాగాల్లో ఉన్న ఏదైనా స్థిరాస్తిపై సెక్యూర్ చేయబడిన తనఖా అప్పులకు సంబంధించి ఆ ఉప నిబంధన ప్రత్యేకంగా వ్యవహరిస్తుందని సూచించింది. పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లోని స్థిరాస్తులకు సంబంధించి తనఖా అప్పులకు సంబంధించి నిర్దిష్టమైన నిబంధన ఉందని మరియు ఇప్పుడు భారతదేశంలో ఉన్న స్థిరాస్తుల తనఖాని కూడా చట్టం కింద పరిష్కరించాలని ఉద్దేశించబడిందని కోరబడింది. చట్టంలో ఇదే నిర్దిష్టమైన నిబంధన2(6) ఇంకా అది సూచించబడింది

ఉప-నిబంధన (బి) కు రుణం సురక్షితంగా ఉన్న ఆస్తి పశ్చిమ పాకిస్తాన్ మరియు భారతదేశంలో ఉన్న సందర్భాలలో తనఖా రుణాన్ని విభజించడానికి అందిస్తుంది మరియు ఉప-నిబంధన (బి) కు దరఖాస్తును పరిమితం చేస్తుంది. పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లోని ఆస్తిపై భద్రపరచబడిన అప్పులో కొంత భాగానికి మాత్రమే మరియు తద్వారా ఉప-నిబంధన (బి) యొక్క అమలు నుండి మినహాయించ బడుతుంది. భారతదేశంలో ఆస్తిపై భద్రపరచబడిన అప్పులో కొంత భాగం నిస్సందేహంగా అలాగే ఉంది. అయితే *ఈ ప్రత్యేక నిబంధనకు* కారణం విభాగం 16 లో ఉన్న తరువాతి నిబంధనలో కనుగొనబడింది . దీని ద్వారా పాకిస్తాన్‌లోని స్థిరాస్తిపై భద్రపరచబడిన తనఖా రుణానికి సంబంధించి స్థానభ్రంశం చెందిన వ్యక్తికి పరిహారంపై పట్టిక సృష్టించబడింది లేదా ప్రత్యామ్నాయంగా పాకిస్తాన్‌లోని ఆస్తికి బదులుగా ఇచ్చిన ఆస్తిపై పట్టిక సృష్టించబడింది . అక్కడ ప్రత్యేక నిబంధన 2 (6) ఉప-నిబంధన (బి) లో ముందుగా , ఈ పరిస్థితులలో ఉప-నిబంధన (సి) లో ఉపయోగించిన పదాల సాదా అర్థాన్ని తగ్గించదు, లేదా తనఖా ద్వారా భద్రపరచబడిన దాని కంటే ఇతర బాధ్యతలకు "పెక్యునిరీ లయబిలిటీ" అనే విస్తృత పదాలను పరిమితం చేయండి. యాదృచ్ఛికంగా మనం ఉప-నిబంధన (బి) ని పేర్కొనవచ్చు. పశ్చిమ పాకిస్థాన్‌లోని ఏదైనా స్థిరాస్తి భద్రతపై విధించే ఏదైనా బాధ్యత విభాగం 2 (6) యొక్క అర్థంలో రుణంగా ఉంటుందని చూపిస్తుంది , ఎందుకంటే ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత తనఖా రుణాన్ని కలిగి ఉంటుంది. మరియు అందువల్ల ద్రవ్య బాధ్యత.

భారతదేశంలోని ఆస్తిని చట్టసభ మినహాయించినప్పుడు , ఉప-నిబంధన (బి) కింద నడపడం చేయకుండా భారం పడింది. స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీతలకు సంబంధించినంతవరకు , స్థానభ్రంశం చెందిన రుణదాతలను తనఖా రుణాలకు సంబంధించి చట్టం కింద కొనసాగించడానికి

అనుమతించడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అయితే, ఈ వాదన ఉప-నిబంధన (ఎ) లో నిబంధనను విస్మరిస్తుంది. స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీత చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందగలడు , ఒకసారి "పెక్యునిరీ లయబిలిటీ" అనే పదాలు తనఖా రుణాన్ని కూడా కలిగి ఉంటాయి. మేము ఉప-నిబంధన (బి) ముందు చెప్పినట్లుగా. చట్టం యొక్క 16 విభాగం లో పనిచేసిన ఒక ప్రత్యేక పరిస్థితితో వ్యవహరిస్తున్నారు. మరియు స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీత చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందే సాధారణ హక్కు ఉప-నిబంధన (ఎ) లో కనుగొన బడుతుంది. మరియు ఆ ఉప-నిబంధన 16 (5), తనఖా రుణాన్ని కవర్ చేస్తుంది , ఎందుకంటే ఇది ద్రవ్యపరమైన బాధ్యత. ఆ తర్వాత రిలయన్స్‌ను ఉంచారు ఇది రుణానికి సంబంధించి అసురక్షిత రుణదాతగా పరిగణించబడటానికి రుణదాతకు హక్కును ఇస్తుంది , ఈ సందర్భంలో చట్టంలోని నిబంధనలు తదనుగుణంగా వర్తిస్తాయి. ఈ చట్టం యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందాలంటే రుణదాత తప్పనిసరిగా ఎన్నికలను నిర్వహించాలని ఈ విభాగం 16 యొక్క సబ్-విభాగం (5) కోరుతోంది. ఈ వాదనకు ఎటువంటి బలం లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లోని స్థిరాస్తిపై తనఖా , ఛార్జీ లేదా తాత్కాలిక హక్కు ఉన్న పరిస్థితిని మాత్రమే పరిష్కరిస్తుంది. పశ్చిమ పాకిస్తాన్ వెలుపల ఉన్న స్థిరాస్తిపై తనఖా , ఛార్జీ లేదా తాత్కాలిక హక్కు ఉన్న కేసులతో ఇది అస్సలు వ్యవహరించదు.

అనంతరం చట్టం యొక్క విభాగం 17 ను ప్రస్తావించారు . ఇది కదిలే ఆస్తులపై సురక్షితం చేసిన అప్పులతో వ్యవహరిస్తుంది. ఆ విభాగం మళ్లీ స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీతలకు సంబంధించినది మరియు కదిలే ఆస్తిపై భద్రపరచబడిన అప్పులకు సంబంధించి స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీత

మరియు అతని రుణదాత మధ్య ఈక్విటీలు ఎలా పని చేయాలో అందిస్తుంది. విభాగం 2 (6) (సి) లో ఉపయోగించిన పదాల వ్యాప్తిని తగ్గించగల ఏదీ ఈ విభాగంలో మనకు కనిపించదు.

అనంతరం విభాగం 21 రుణాలను తగ్గించడానికి అందిస్తుంది అని ప్రస్తావించారు . అయితే ఇది అన్ని రకాల అప్పులతో వ్యవహరించే సాధారణ నిబంధన మరియు 2 (6) విభాగంలో నిర్వచించిన విధంగా "అప్పు" అనే పదాన్ని చూపించే విభాగంలో ఏమీ లేదు . డబ్బుకు సంబంధించిన దావాలను మాత్రమే సూచిస్తుంది మరియు తనఖా రుణాన్ని కలిగి ఉండదు.

ఆ విధంగా చట్టంలోని ఏ నిబంధనలో లేదా దాని పథకంలో మనం ఏమీ చూడలేము , ఇది విభాగంలో 2 (6) ఉప-నిబంధన (సి) తో ఉపయోగించిన విధంగా "పెనియరీ లయబిలిటీ" అనే పదాలకు మనం ఇచ్చిన అర్థాన్ని తగ్గించింది.

భారతదేశంలోని ఆస్తిపై తనఖా అప్పులు చట్టం పరిధిలోకి వచ్చినట్లయితే , దానికి సంబంధించి రుణదాతల హక్కులను అమలు చేయడానికి ఎలాంటి యంత్రాంగాలు (విభాగం 16 వంటివి) లేవని కూడా కోరబడింది. ఇది సరైనది కాదు. విభాగం 10 స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీత మరియు విభాగం 13 స్థానభ్రంశం చెందిన రుణదాత లేని ఇతర వ్యక్తికి వ్యతిరేకంగా స్థానభ్రంశం చెందిన రుణదాత యొక్క దావాను అందిస్తుంది. విభాగం 11 దరఖాస్తు 10 కింద ఎలా ఉంటుందో అందిస్తుంది, విభాగం 2 క్రింద స్థానభ్రంశం చెందిన రుణగ్రహీతకు వ్యతిరేకంగా కొన్ని పరిస్థితులలో డిక్రీని ఆమోదించవచ్చు. అదేవిధంగా విభాగం 14 (2) కింద దరఖాస్తుకు సంబంధించి ఒక ట్రిబ్యునల్ అటువంటి డిక్రీని విభాగం 13 కింద అది సరిపోతుందని ఆమోదించవచ్చు అని భావిస్తుంది. ఈ డిక్రీలు

చట్టం యొక్క విభాగం 28 కింద అమలు చేయబడతాయి . అందువల్ల రుణం తనఖా రుణంగా ఉన్నప్పుడు కూడా ఆ రుణాన్ని అమలు చేయడానికి చట్టంలో నిబంధన ఉంది , అయితే ఈ నిబంధన విభాగం 16 లో ఉన్న నిబంధనకు భిన్నంగా ఉంటుంది. ఇది పశ్చిమ పాకిస్తాన్‌లోని తనఖా కింద ఉన్న ఆస్తుల ప్రత్యేక పరిస్థితులతో వ్యవహరిస్తోంది.

మేము చట్టం యొక్క 3 విభాగంను కూడా సూచించవచ్చు , అవి నిబంధనలు మరియు దాని క్రింద రూపొందించిన నియమాలు మరియు ఉత్తర్వులు ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఇతర చట్టంలో ఏవైనా విరుద్ధంగా ఉన్నప్పటికీ ప్రభావం చూపుతాయి. ఇతర చట్టాలలో ఇటువంటి దావాలకు వర్తింపజేసే నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ, ప్రస్తుతము వంటి దావాను నిర్వహించగలిగేలా చేయడం ఈ అధికమించడం నిబంధన ప్రభావం.

అప్పీలుదారు తరపున చివరి వాదన ఏమిటంటే విభాగం 2 (6) (సి) కింద దరఖాస్తు చేయడానికి స్థానభ్రంశం చెందిన రుణదాతకు విభాగం 13 కింద తనఖా రుణానికి సంబంధించి కూడా అధికారం ఇస్తుంది, ఈ వ్యక్తులతో చట్టం కింద వ్యవహరించడం సాధ్యం కానందున , ముందు తనఖాలు లేదా తదుపరి తనఖాలకు ఇబ్బందులు ఉంటాయి. విభాగం 13, స్థానభ్రంశం చెందని వ్యక్తి ఏదైనా ఇతర వ్యక్తి నుండి రుణాన్ని దావా చేసే అధికారం ఏదైనా స్థానిక ప్రాంతంలో చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన ఒక సంవత్సరంలోపు ఈ విషయంలో అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్న ట్రిబ్యునల్‌కు దరఖాస్తు చేసుకోవడానికి అధికారం ఇస్తుంది. స్వల్ప కాలానికి మాత్రమే ఉపశమనం కలిగించడానికి ఈ నిబంధన స్పష్టంగా అమలు చేయబడింది. చట్టంలోని విభాగం 25 చట్టంలో స్పష్టంగా అందించబడిన సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్‌లో ఉన్న నిబంధనల ద్వారా లేదా దాని క్రింద రూపొందించిన ఏదైనా నిబంధనల ద్వారా చట్టం కింద

ఉన్న అన్ని చర్యలను నియంత్రించడానికి అందిస్తుంది. కానీ ఈ నిబంధన ఉన్నప్పటికీ , ఆర్డర్ 34, నియమం 1 యొక్క సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ చట్టం కింద ఉన్న చర్యలకు వర్తించదు మరియు తనఖా భద్రతపై ఆసక్తి ఉన్న వారందరూ ఆర్డర్ 34, నియమం 1 ద్వారా అవసరమైన విధంగా పార్టీలుగా చేరలేరు. చట్టం కింద ఆమోదించబడిన డిక్రీ ద్వారా ముందస్తు లేదా ప్యూస్నే తనఖా యొక్క ఆసక్తి ఏ సందర్భంలోనూ ప్రభావితం చేయబడదు. ఆర్డర్ 34, నియమం 1 వివరణ ప్యూస్నే తనఖా ద్వారా అమ్మకానికి సంబంధించిన దావాకు ముందుగా తనఖా పెట్టాల్సిన అవసరం లేదని చూపిస్తుంది. ఇంతవరకు కాబట్టి ముందుగా తనఖా తీసుకున్న వ్యక్తికి సంబంధించినది , చట్టంలోని 13 విభాగం కింద ఆమోదించబడిన డిక్రీ ద్వారా అతని హక్కులు ప్రభావితం కావు , ఆర్డ్ 34 కింద ఆమోదించబడిన డిక్రీ ద్వారా అతని హక్కులు ప్రభావితం కానట్లే. విభాగం 13 కింద వర్తించే స్థానభ్రంశం చెందిన రుణదాత తదుపరి తనఖాల వరకు ఆందోళన చెందుతున్నారు , విభాగం 13 కింద ఆమోదించబడే డిక్రీ ద్వారా వారి ప్రయోజనాలు కూడా ప్రమాదంలో పడవు . ఆర్డర్ 34, అమ్మకానికి సంబంధించిన దావాలో ప్యూస్నే లేదా తదుపరి తనఖాలను పార్టీలుగా చేర్చడం అవసరం , తదుపరి తనఖా పార్టీగా చేరని దావాలో పొందిన డిక్రీ అతని హక్కులు మరియు అటువంటి దావాలోని విచారణలను ప్రభావితం చేయదు రెండవ తనఖా కింద అతని హక్కులను ప్రభావితం చేసే విధంగా అతనిపై కట్టుబడి ఉండవు. అతను పక్షంలో లేని దావాలో అంతకుముందు తనఖా పెట్టిన వ్యక్తి యొక్క డిక్రీ ప్రకారం విక్రయించ బడినప్పటికీ , అతను తన తనఖాపై దావా వేయడం ద్వారా ఆస్తిని అనుసరించవచ్చు. కాబట్టి, ముందు తనఖా లేదా తదుపరి తనఖా యొక్క ఆసక్తి, ఏదైనా ఉంటే , విభాగం 13 కింద దరఖాస్తుపై ఆమోదించబడిన డిక్రీ ద్వారా ప్రభావితం కాదు మరియు విభాగం 2 (6) (సి) లో ఉపయోగించిన పదాల సాదా అర్థాన్ని తగ్గించడానికి ఎటువంటి

కారణం లేదు చట్టం ప్రకారం చర్యలు ముందస్తు లేదా ప్యూన్స్నే తనఖా యొక్క హక్కులను పక్షపాతంగా ప్రభావితం చేస్తాయి.

అందువల్ల ఈ అప్పీల్‌లో ఎటువంటి బలం లేదు మరియు ఇది ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.